

OZNANILA

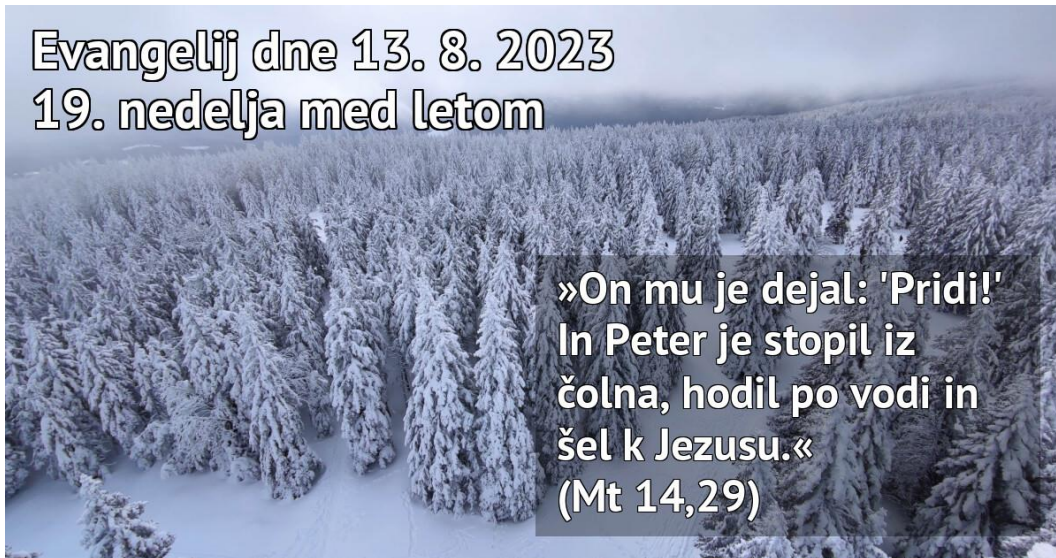
ŽUPNIJE GALICIJA

13. avgust 2023

NEDELJA	19. MED LETOM
13.08.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Ano, Antona, Jožeta in Berto Veber 10.00 za rajne Blazinšek – Jelen, obl.
Ponedeljek	Maksimilijan Kolbe
14.08.	19.00 za +Uwe Behmer, obl.
Torek	VNEBOVZETJE DEVICE MARIJE
15.08.	8.30 na Pernovem za +Kristino Jelen, obl. 10.00 za vse rajne Ožbelakove
Sreda	Rok
16.08.	19.00 za +Stanislava Polak in rajne Boštjanove
Četrtek	Hijacint
17.08.	19.00 za +Franca in Anico Cokan, obl., ter Mici iz Bohinja
Petek	Helena
18.08	19.00 za +Marijo, Franca in vse Šupergerjeve
Sobota	Janez Eudes
19.08.	8.00 za rajne Matecove, obl.
NEDELJA	20. MED LETOM
20.08.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Justino in Jožeta Veber ter Janeza Pohole, obl. 10.00 za +Ivana in Anico Grebovšek

19. NEDELJA MED LETOM

Evangelij dne 13. 8. 2023
19. nedelja med letom

»On mu je dejal: 'Pridi!'
In Peter je stopil iz
čolna, hodil po vodi in
šel k Jezusu.«
(Mt 14,29)

EVANGELIJ

Jezus vabi Petra k sebi

Ko se je množica nasitila, je Jezus takoj naročil učencem, da so šli v čoln in se peljali pred njim na drugo stran; sam naj bi medtem odpústil množice. In ko je množice odpústil, je šel na goro, da bi na samem molil. Ko se je zvečerilo, je bil tam sam. Čoln pa se je medtem oddáljil že precej stadijev od brega. Valovi so ga premetavali, kajti pihal je nasprotni veter. Ob četrti nočni straži je Jezus hodil po jezeru in prišel k njim. Ko so ga učenci videli hoditi po jezeru, so se vznemirili in rekli: »Prikazen je.« Od strahu so zavpili. Jezus pa jim je takoj rekel: »Bodite pogumni! Jaz sem. Ne bojte se!« Peter mu je odgovóril in rekel: »Gospod, če si ti, mi ukaži, da pridem po vodi k tebi.« On mu je dejal: »Pridi!« In Peter je stopil iz čolna, hodil po vodi in šel k Jezusu. Ko pa je videl, da je veter močan, se je zbal. Začel se je potapljati in je zavpil: »Gospod, reši me!« Jezus je takoj iztegnil roko, ga prijel in mu dejal: »Malovernež, zakaj si podvómil?« In ko sta stopila v čoln, je veter ponehal. Oni pa, ki so bili v čolnu, so se mu poklonili do tal in rekli: »Resnično, ti si Božji Sin.«

BREZ VERE NE GRE

Jezus ne draži svojih učencev, le naučil bi jih rad česa. To pokaže tudi v viharju. Ni mu bilo potrebno hoditi po vodi. Rad pa bi jim pokazal, kdo on je. Naj se vendar zavedo, da je med njimi Bog sam. A spreobrnjenje se pri apostolih, kot pri nas, ne dogaja ravno naglo. Najprej se prestrašijo in ničesar ne razumejo. Ko pa se jim Jezus spet dobrohotno razodene, ostajajo apostoli pri starem. Peter jih pooseblja, ko namesto da bi prosil, skoraj ukaže: »Gospod, če si ti, mi zapovej, da pridem po vodi k tebi.« Kakšna ponižnost?! Hkrati izraža dvom, potem pa še ukazuje. Vse je po starem. Kljub čudežu s kruhom, kljub blagim opozorilom, da niso oni gospodarji Božjega delovanja, Peter narekuje, kako naj se Bog obnaša, da bo on lahko veroval. Jezus se tudi tokrat ne pusti zмести. Pridi, si misli, saj ti tudi to ne bo pomagalo. Seveda po vodi brez vere ne bo šlo. No, po napornem dnevu morajo učenci vsaj približno priznati, da so le ubogi ljudje, Gospod pa je Božji Sin.

Mar nismo na las podobni učencem. V glavi imamo svoje scenarije, svoje predstave in naročamo Bogu, kako naj jih uresniči. Bog nam vsak dan dopoveduje, da ne bo stregel naši lenobi, naši navidezni skrbi za druge, našemu egoizmu itd. Užaljeni odhajamo in čakamo nove priložnosti, da mu povemo, da se moti. Pričakujemo, da se bo opravičil, potem pa nas preseneti vihar, v njem skoraj prosimo za pomoč in se hkrati razočarani srečujemo s svojo nevero in polomijo. No, pod največjim pritiskom napetih situacij celo rečemo, ti si Božji sin. Potem pa spet po starem izsiljujemo in čakamo rezultatov.

Ne, tako ne bo šlo. Pred Bogom bomo morali priznati, da je on gospodar vsega. Da le on lahko pomiri vihar. Mi smo ubogi učenci, ki ga lahko predvsem prosimo, naj nas vzgaja. Naj nas oklesti pomembnost in sebičnosti. Naj nam pove, kaj naj storimo. Mogoče je zadosti, če nam od tega evangeljskega odlomka ostane le eno: Da si skušamo reči, Bog je Gospod, mi pa smo njegovi služabniki.

Po: E. Mozetič

*****

O tem, kaj se je dogajalo v preteklih dneh v Sloveniji, ni treba posebej govoriti. Mediji so nam predstavili in nam še predstavljajo vso žalost in obup prizadetih ljudi. Predstavljajo nam pa tudi sočutje, dobroto in pripravljenost za pomoč mnogih. Če lahko rečemo, da Slovenijo morda še nikoli ni prizadela naravna nesreča v takšnem obsegu, lahko rečemo tudi, da še nikoli ni bilo toliko ljudi pripravljenih pomagati in stati ob strani vsem nesrečnim. Ne moremo vsi fizično pomagati na kraju samem, vsak od nas pa lahko pomaga z darom v denarju, ki ga bo za obnovo treba veliko. Nekdo lahko daruje morda samo 10 evrov, nekdo drugi pa veliko več. Vsak dar je veliko vreden, če je iz srca. In tudi tu se je že pokazala neverjetno velika požrtvovalnost. Karitas nam je poslala položnice za pomoč prizadetim v poplavih. Položnice so na razpolago tudi v cerkvah. Če jih bo zmanjkalo, jih bomo še naročili. Hvala vsem za sočutje in bližino v hudih stiskah!